

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse v právní věci **žalobce: Ústecké šrouby, z. s.**, IČ: 04316509, se sídlem Velká Hradební 322/53, 400 01 Ústí nad Labem, zastoupeného JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Na Výsledku I 1523/3, 140 00 Praha 4, proti **žalovanému: Agentuře ochrany přírody a krajiny České republiky**, IČ: 62933591, se sídlem Kaplanova 1931/1, 148 00 Praha 11 – Chodov, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2016, č. j. SR/1111/UL/2016-5,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2016, č. j. SR/1111/UL/2016-5, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí o povolení kácení na p.p.č. 1642 v k.ú. Brná nad Labem vydané Magistrátem města Ústí nad Labem (dále jen „správní orgán I. stupně“) dne 4. 8. 2016, č. j. OŽP/9909/K/2016/17/ZaJn.

Před vlastním meritorním projednáním žaloby je soud povinen se zabývat otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení, neboť jejich nedostatek má za následek odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). K podmínkám řízení patří mimo jiné řádná žaloba obsahující žalobní body.

Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. „[ž]aloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.“ Podle § 71 odst. 2 věty třetí s. ř. s. přitom platí, že žalobce může rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS, dostupného na www.nssoud.cz, toto ustanovení dopadá nejen na případy, kdy žalobce doplní vedle již

obsažených žalobních bodů žalobu o nový žalobní bod, ale i na případy, kdy žalobce v žalobě neuvedl žádný žalobní bod.

Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. „[ž]alobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.“

Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 24. 11. 2016, jak uvedl v podané žalobě ze dne 24. 1. 2017 (chybně označeno 24. 1. 2016). V souladu s § 72 odst. 1 s. ř. s. lhůta pro podání žaloby uplynula dne 24. 1. 2017. Žaloba, která byla soudu doručena prostřednictvím datové schránky dne 24. 1. 2017, tudíž byla podána v zákonné lhůtě, a to v její poslední den. V podané žalobě žalobce uvedl, že tuto doplní do 7 dnů. Soudu následně prostřednictvím datové schránky ani poštovního doručovatele nebylo doručeno k datu vydání tohoto usnesení podání žalobce, které by obsahovalo doplnění a opravu žaloby. K tomu soud konstatuje, že případné doplnění žaloby by bylo soudu zasláno po uplynutí dvouměsíční lhůty k podání žaloby, když ta skončila dne 24. 1. 2017, takže soud by k tomuto podání nemohl přihlížet a z hlediska splnění podmínek řízení by mohl posuzovat pouze samotnou žalobu.

Soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 Azs 9/2003 - 40, publ. pod č. 113/2004 Sb. NSS, www.nssoud.cz, podle kterého „[v] důsledku přísné dispoziční zásady v řízení o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu musí žaloba obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Přitom zákon stanoví, že žaloba musí vždy obsahovat alespoň jeden žalobní bod (viz věta druhá ustanovení § 71 odst. 2 s. ř. s.). Pokud žádný žalobní bod neobsahuje, může být tento nedostatek podmínek řízení odstraněn, a to ve lhůtě pro podání žaloby, jak vyplývá z ustanovení § 71 odst. 2 s. ř. s. Není však dána zákonná povinnost soudu v těchto případech vždy vyzývat žalobce k odstranění těchto vad ve smyslu ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť takto široce pojímaná povinnost soudu by zjevně odporovala zmíněné zásadě dispoziční a rovněž zásadě koncentrace řízení, v souladu s nimiž je tento typ řízení koncipován.“ V předmětném rozsudku Nejvyšší správní soud dále uvedl, že po marném uplynutí lhůty k podání žaloby se absentující žalobní body stávají neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, což má za následek, že soud žalobu s odkazem na § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítne z důvodu, že nejsou splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný.

Soud dále poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2010, č. j. 7 As 15/2010 - 56, www.nssoud.cz, z něhož vyplývá, že „[v] případech, kdy žaloba neobsahuje žádný žalobní bod, a zároveň již není objektivně možné, že by žalobce žalobní bod ve lhůtě pro podání žaloby doplnil, neexistuje zákonná povinnost soudu vyzývat žalobce k odstranění těchto vad ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s.“

V projednávané věci žalobce v žalobě, podané v poslední den zákonné dvouměsíční lhůty, uvedl pouze označení účastníků řízení, označení rozhodnutí, proti kterému směřuje, označení rozhodnutí správního orgánu I. stupně a označení data doručení napadeného rozhodnutí žalobci.

Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS, www.nssoud.cz, platí, že za žalobní bod je nutno považovat „... každé vyjádření žalobce, z něhož by i jen v nejhrubších obrysech lze dovodit, že napadené správní rozhodnutí z určitého důvodu považuje za nezákonné. Jinými slovy, náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného správního rozhodnutí pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům bude směřovat jeho přezkum.“

Z předestřenému obsahu žaloby v projednávané věci je zjevné, že žaloba neobsahuje žádný žalobní bod, neboť neuvádí žádné vyjádření žalobce, z něhož by se dalo dovodit, že napadené rozhodnutí považuje za nezákonné a z jakých důvodů. Soud zároveň s ohledem na přísnou dispoziční zásadu, kterou je ovládáno správní soudnictví, a současně s ohledem na ustálenou a vnitřně jednotnou judikaturu správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu připomíná, že za daného stavu neměl zákonnou povinnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzvat žalobce k odstranění vad žaloby, tj. k doplnění žaloby o žalobní body.

Vzhledem k tomu, že žaloba neobsahovala žádné žalobní body, ačkoliv podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je měla obsahovat, tj. nebyla podána kvalifikovaným způsobem, jednalo se v tomto případě o vadu podání spočívající v nedostatku podmínky řízení, kterou žalobce mohl odstranit doplněním žalobních bodů ve lhůtě pro podání žaloby (viz § 71 odst. 2 s. ř. s.). Žalobce však vadu podání spočívající v neuvedení žalobních bodů ve lhůtě stanovené v § 71 odst. 2 větě třetí ve spojení s § 72 odst. 1 s. ř. s. neodstranil. Absentující žalobní body se tak staly neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení, což má za následek, že není možno dále pokračovat v řízení, tudíž soudu nezbylo než předmětnou žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. tímto usnesením odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu v § 60 odst. 3 větě první s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

O případném vrácení soudního poplatku žalobci soud nerozhodoval, neboť soudní poplatek dosud nebyl žalobcem uhrazen.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 14. února 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová